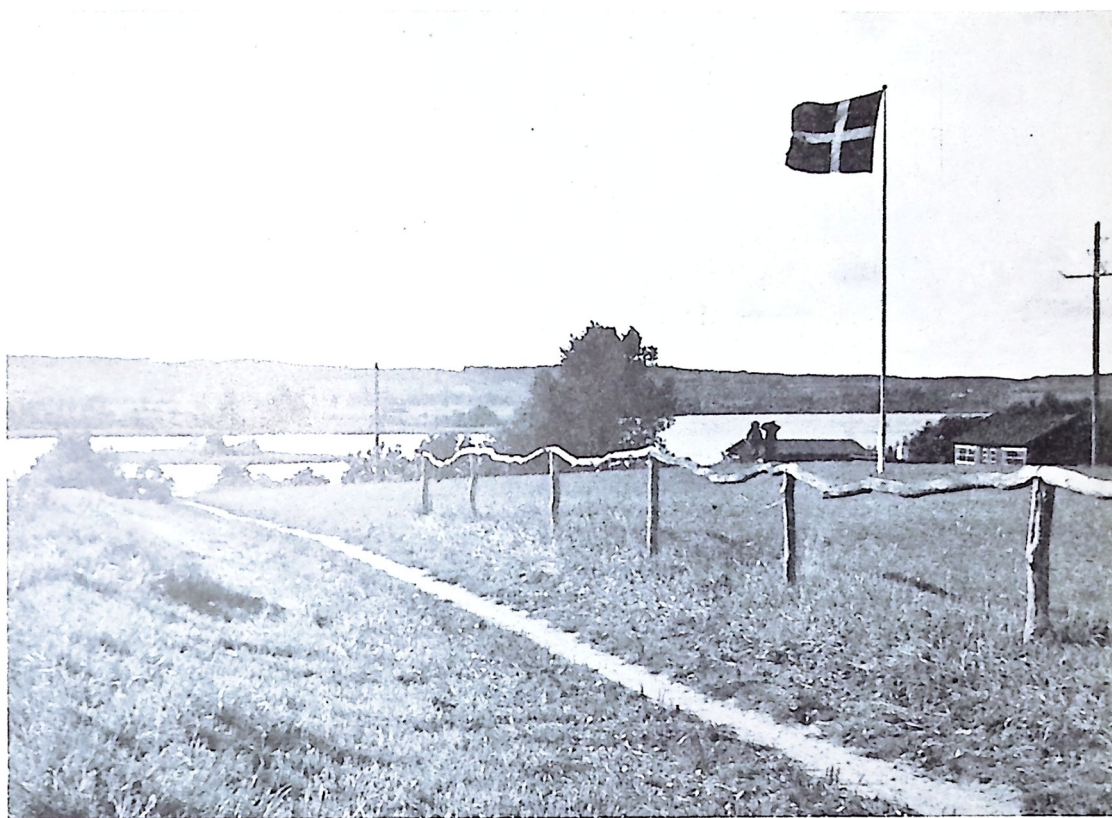
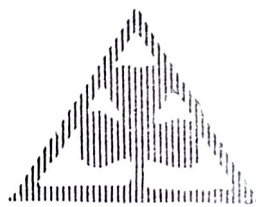

PIGESPEJDERNE

Spejderskolens Lejrplads, hvor Tropsferne træner i Paasken

Nº 3 MARTS 1940

Korpset meddeler...

Til Deltagerne i Paaskekursuset

Da Tilstromningen til Kursuset har været saa stor, fik 36 Førere Lov at komme. De, der fik Nej, haaber vi snart at kunne arrangere et Kursus for.

Ankomsttiden forandres. Deltagerne bedes være i Korinth Torsdag den 21. senest Kl. 14.

Hver Deltager medbringer Indesko, 1 Sukker- og 1 Kaffe-kort. Ønsker man Hovedpude, maa man selv have Hovedpudebetræk med. De, der har Sovepose, behøver ikke have Lagen med (men Lagenpose). De, der ikke har Sovepose, men Tæpper, skal medbringe Lagner.

Vel mødt til et 4 Dages „Tropsliv“.

Fæno Sommeren 1940

23. Juni—2. Juli: Odense-Troppenes Tropslejr.

2.—11. Juli: Aarhus Division.

13.—21. Juli: Seniorførertræningen (se sidste Blad).

23.—31. Juli: Samlingslejr.

Samlingslejr

Korpset har tænkt i Ugen fra 23.—31. Juli at give de Spejdere, som ikke har haft Lejlighed til at deltage i Sommerlejr, en Chance for at komme ud.

Alle Spejdere mellem 12 og 16 Aar kan melde sig (man skal være fyldt 12 Aar og maa ikke være fyldt 16 Aar den 1. Juli 1940).

Betalingen bliver ca. 2 Kr. pr. Dag.

Indmeldelsen sker til Spejderchefen paa den Indmeldelsesblanket, som vil findes i Aprilbladet.

Lejren bliver ledet af Divisionschef Frk. K. M. Christensen, Aarhus, med 4—6 Tropsførere og Seniorspejdere som Hjælpere.

Deltagerne skal selv medbringe Telte.

Da Deltagernes Antal til Lejren er begrænset, bliver Pladserne forbeholdt de Spejdere, hvis Førere ikke har kunnet afholde Tropslejr i Sommerferietiden.

Pinsen 1940

Korpset giver Tilladelse til Teltlejr i Pinseferien.

Gave

Korpset har haft den Glæde at modtage et Beløb paa 200 Kr. af den Raben Levetzause Fond.

Elisabeth Flagstads Mindefond

har med Tak modtaget følgende Bidrag:

Mrk. 6/2	Kr.	20,00
Ringsted Trop	—	4,00
Hjørring Rotary	—	5,00
Tidligere indkommet	—	2014,04

Ialt... Kr. 2043,04

Pigespejderhuset har med Tak modtaget:

SPAREHUSE:

Sct. Georgsgilderne	Kr.	10,00
Randers	—	31,70
Tidligere indkommet	—	2919,15

Ialt... Kr. 2960,85

AKTIER

Fra følgende Troppe er der modtaget Tegningslister:

Aalborg Seniortrop	Kr.	25,00
Amager, yderligere	—	25,00
Hvidegaard, yderligere	—	75,00
Fredericia	—	25,00
Slagelse, yderligere	—	25,00
Hobro, yderligere	—	75,00
Hellerup Division	—	50,00
Hjørring	—	175,00
Frederikshavn, yderligere	—	25,00
Tidligere tegnet	—	19,525,00

Ialt... Kr. 20,025,00

*

Paa Grund af Isvanskelighederne er Korpsraads- og Divisionscheffsmodet udsat til Søndag den 7. April.

*

Divisionschefer

Kun de Rapporter, der er indsendt inden 5. April, kommer i Bladet.

*

Nye Sange

I Lighed med i Fjor vil vi i Aar i Aprilbladet indsætte et Tillæg til Sangbogen med de nye Sange, vi skal synge i Sommer. Hvis I har nogle Sange, I meget gerne vil have med, maa de sendes til Korpskontoret inden den 1. April.

*

Fru Annasofie Hermann er fra Marts fast Medarbejder ved Bladet. Vi byder Annasofie velkommen og glæder os til Samarbejdet.

Saa kom Instruktionsbogen til Beredskabsmærket. Den faas paa Depotet.

Alle II Kl. Spejdere bør straks gaa i Gang med Træningen.

Rundt om i Landet er Førerne fra de fire Korps til Instruktionskursus. Redaktøren beder Divisionscheferne indsende Navne paa de Førere, som er uddannet som Instruktører med Certifikat fra Dansk Luftværnsforening. Vi vil gerne have en Liste over dem i Bladet.

PIGESPEIDERNE

UDGIVET AF
DET DANSKE PIGESPEJDERKORPS

REDIGERET AF
FRU HANNA HOLMBLAD LUND

N° 3

INDHOLD: Korpset meddelelser • Trygg Gang • Maanedens Fødselsdagsbarn • Nu sætter vi Bo • Lotta Svärd og de finske „Lotter“ • Ude i Naturen • Engang dog trænger sig Vaaren frem • Paaskeskikke, Æg og Overtro • Patruljehjornet • Den lette Side m.m.

1940

Trygg Gang

Paa det nordiske Førermøde i Stockholm blev Redaktørerne enige om at have fælles første Artikler i Førerbladene 1940. Da D. D. P. ikke har Førerblad i denne Maaned, bringer vi Artiklen for Marts i „Pigespejderne“. Den er skrevet af de norske K. F. U. K.-Spejders Chef.

Jeg leste nylig en liten beretning om en mann som kom fram til en islagd bred elv. Han gikk sakte og forsiktig ut på isen. For hvert skritt standet han engstelig og urolig for å undersøke, om isen bar. Men han nådde da til slutt over efter megen møy.

Da vendte han om og fikk se en mann komme gående ned mot elven på andre siden med en tung bær på ryggen.

Med faste skritt gikk denne mannen ut på isen, og han gikk fram uten å stanse. Han visste, at isen bar, og han kom snart over og fortsatte sin vei.

Den lille beretningen sier meg, at tro og visshet er den bærende kraft som hjelper et menneske til å gå støtt.

Jeg tenker på mennesker i bibelen, som det fortelles om, at de gikk rakt fram, fordi de trodde på Gud. — Om Abraham står det: „Mot håp trodde han med håp“, og „på Guds løfte tvilte

han ikke i vantro, men ble sterk i sin tro, idet han ga Gud æren og var fullt viss på, at det han hadde lovt, det var han også mektig til å gjøre.“

Og Paulus som sier om seg selv „Gud som jeg tilhører, og som jeg også tjener,“ han går sin trygge gang, fordi han vet han er i Guds hånd.

Han har selv bevisst en gang for alle gitt seg til Gud. Og han har i alle ting fortrolig samfunn med Ham, derfor kan også Gud gjennom ham hjelpe andre.

Så forstår jeg det slik, at vår gang kan bli fast og trygg selv i denne tid, om vi gir oss helt over til Gud, så vi vet, vi tilhører Ham.

Og det trenges mennesker som tilhører Gud nå, mennesker som tilhører et rike som ikke rystes eller går til grunne.

Det spørres etter vår hjelp som aldri før, og vi melder oss til tjeneste for andre, så langt vi kan, i sanitet, i jordbruk, i husarbeid o. s. v.

Men spejderkamerater, la oss først og fremst gå til Gud og be om å få tilhøre Ham, så vi kan gå fra Ham trygg og glad ut til tjenesten for andre. „Mesteren har bruk for oss.“

Med Spejderhilsen
Josefine Barman.

Maanedens Fødselsdagsbarn

Det var i Aaret 1910. Ligesom i Aar kom Paasken usædvanlig tidligt. — 2. Paaskedag, den 28. Marts, forkyndte Skeppsholmens Kanoner med to og fyre Skud, at en lille Prinsesse var blevet født paa Stockholms Slot. Den lille Prinsesse fik Navnet Ingrid Victoria Sofia Louise Margareta og blev godt en Maaned gammel dobt i Slotskapellet. En af dem, der overværede Begivenheden, fortæller, at Menigheden næsten udelukkende bestod af unge Damer og Børn, og at den lille Prinsesse var stille under hele den højtidelige Handling, først da Slutsalmen blev sunget, begyndte den lille ogsaa at give sin Stemme med i Laget. Prinsessens Navne Victoria, Sofia, Louise, Margareta erindrer om alle nærmere og fjernere kongelige Slægtninge, medens derimod Navnet Ingrid blev valgt af Kronprinsesse Margareta — Prinsessens Mor — fordi det havde en gammel, nordisk Klang; en af de mest berømte Bærerinder af Navnet var Ingrid Persdotter, der omkring 1280 efter en Rejse til Palæstina grundlagde St. Martins Nonnekloster i Skenninge og senere blev regnet for Helgen.

Den lille Prinsesse Ingrid voksede op i et lykkeligt Hjem, omgivet af Mennesker med Interesse for og Kærlighed til alt det sande i Livet, og hun blev selv en sund og livsglad, men ogsaa ansvarsbevidst ung Pige. Fra ganske lille blev hun kaldt „Sessan“; og hun var eneste Søster i Flokken af Brødre, og prægtigere Legekammerater end de fire Brødre kunde man ikke tænke sig.

Børnene paa Slottet elskede at klæde sig ud og spille Komedie, og de gik helt op i deres Roller. Den første Gang „Sessan“ sammen med Brødrene og deres Legekammerater fik Lov at være med til at opføre et Eventyrspil, vilde hun spille Prinsesse, fordi hun mente, at det vilde være saa dejligt at være en rigtig Prinsesse! Og Diadem i Haaret maatte der til, for ellers var man ingen

rigtig Prinsesse. — Da den ældste Broder, Prins Gustav Adolf, var 6 Aar, blev der paa Slottet indrettet en Skole, hvor Børn fra forskellige Familier i Stockholm blev undervist sammen med Prinsen; og da Prinsesse Ingrid ogsaa naaede Seksaarsalderen, blev der indrettet en ny Klasse paa Skolen til hende og seks smaa jævnaldrende

Kammerater; de havde det vældig hyggeligt sammen med en elsket Lærerinde; og man fortæller, at „Sessan“ var saa pligtopfyldende til at passe sin Undervisning, at hun engang, da hendes Farmor, Dronningen, inviterede til Frokost, vilde sende Afbud, fordi hun ikke syntes, hun kunde forsømme Skolen.

Naar der fortælles om Prinsesse Ingrids Barndom, hører man altid om, hvorledes Sommeropholdene paa det smukke Slot „Sofiero“ ved Øresund hører til de lykkeligste Oplevelser fra hendes tidligere Aar. — Her levede „Sessan“ et sundt og hærdende Friluftsliv sammen med sine Forældre og Søskende. Børnene fik allerede som ganske smaa hver en lille

Have at passe, og Prinsesse Ingrid lærte at elske baade Dyr og Blomster; og selvom hendes Have maaske ikke var saa praktisk anlagt, saa voksede og trivedes Blomsterne under hendes omsorgsfulde Pasning.

Da Prinsesse Ingrid var færdig med Skolegangen paa Slottet, fik hun særskilt Undervisning i forskellige Fag; hendes Yndlingsfag var Historie og Kunsthistorie. Den praktiske Uddannelse blev heller ikke glemt; Prinsesse Ingrid fik Samaritruddannelse og kom senere paa Husholdningsskole, hvor hun deltog sammen med de andre Elever i alt det praktiske, daglige Arbejde.

Første Gang, Prinsesse Ingrid var i Udlandet, var som 9-aarig, da hun rejste til England for at være med til sin Mosters Bryllup, og siden har hun mindst een Gang om Aaret været i England for at besøge sin Morfar, og Prinsessen

Kronprinsesse Ingrid, 5 Aar gl.

paastod selv, at hun ikke vidste, hvem hun holdt mest af, sin Morfar, Hertugen af Connaught, eller sin Farfar, Kong Gustav. Senere — efter at de boglige Studier var afsluttet — var Prinsesse Ingrid ofte paa Rejser i Udlandet, dels for at studere Sprog og Kunst, men ogsaa for at besøge sine Slægtninge.

De Aar, Prinsesse Ingrid som voksen levede i Stockholm, deltog hun ivrigt i Arbejdet for fattige og syge gamle, og særlig var hun optaget af at gøre noget for blinde og døve. For Prinsesse Ingrid blev dette Velgørenhedsarbejde aldrig en Formssag, men en ærlig Given ud fra et varmt Hjerte.

Saadan kender vi ogsaa Danmarks Kronprinsesse i Dag. — Altid vaagen for Øjeblikkets Krav,

grundig og omsorgsfuld og med en dyb Kærlighed til det Land og Folk, hun nu tilhører. Og som Danmarks Pigespejder Nr. 1 har Kronprinsessen mere end een Gang været for os et Eksempel til Efterfølgelse. Lad os blot tænke paa det, som i Øjeblikket optager alle store Spejdere mest: Beredskabsmærket — Hjælpetjenesten. — Allerede sidste Efteraar, før der var noget, som hed Beredskabsmærke for Spejdere, gennemgik Kronprinsessen baade Luftværns- og Samarittekursus for at være beredt, hvis der skulde blive Brug for det.

Spejdere, lad os særligt i denne Tid tænke paa vor Kronprinsesse og vise vor Taknemmelighed ved at „Være beredt“ til at „Værne og tjene“.

E. M. K.

„Nu sætter vi Bo“

Kan I huske Baden-Powells Ord: „Kan du ikke trække, saa skub. Vil du ikke skubbe, saa forsvind!“

Vi Spejdere skal kunne trække eller skubbe, og selv smaa svage Skub kan hjælpe. Vi skal med andre Ord bruge de Kræfter, vi har, men lad os vogte paa, at vi ikke bruger dem til at trække i hver sin Retning. Vi kan kun blive stærke, naar vi er faste og enige og ikke glemmer vort Maal — Maalet at opnaa det gode, stærke og levedygtige.

Alle Mennesker, som vil noget, er udsat for Kritik. Det er let at kritisere dem, men det er ogsaa meget ofte Tegn paa egen Svaghed.

Hvad tænkte du, Spejder, da du saa Sparekartonen i dit Blad? Tænkte du: „Aa, hvor dejligt — nu kan vi atter forene vore Kræfter i at trække en ny Opgave i Korpset; vi kan atter paa en let og morsom Maade være med til at hjælpe — for at vort Spejderhus kan faa en fast Grundvold.“

Eller tænkte du: „Naa, nu samler vi igen ind! Nu skal vi af med vore Lommepenge, og vi har saa megen Brug for dem!“

Vær engang ganske ærlig, Spejder, hvad bruger du dine Lommepenge til? Smuldrer de ofte væk for dig, uden du ved, hvad de er brugt til?

Du synes maaske, at i det Øjeblik du har givet 10 Øre til din Sparekupon for et ganske lille Mærke, saa har du ingen Værdi faaet for dine

Penge. Og dog er hvert lille Mærke, du køber, en Sten i vort store, dejlige Bygværk: Spejderhuset. Tænk engang paa, til hvor stor Gavn det kan blive for dig selv og for dine Kammerater.

Er du med, Spejder, til at samle Mærker paa din Karton? Er du een af dem, der har Forstaaelse af at trække af alle Kræfter? Eller maaske hører du til dem, der lægger Skuldre til og skubber? Eller er du en Spejder, der vender Ryggen til og lader dine Kammerater om Arbejdet?

Tro mig, du vil holde mere af dit Hus, hvis du selv er med til at bidrage til dets Indretning.

Naka Haugwitz.

Hvordan mon det staar til med Sparekartonerne?

Grete Thorbek minder os om, at nu er det Tid at sende de Penge, der er samlet sammen ind paa en af de Giroblanketter, Troppene har faaet tilsendt, til Konto Nr. 58727 ved Grete Thorbek, Skovridergaardsvej 65, Holte.

Der er ikke saa længe til den første Lodtrækning, saa det gælder om at faa samlet 20 Mærker og afleveret den første Kupon, saa man kan være med i Kaplobet om Præmierne i første Omgang.

Se her, hvad der er at vinde paa Kupon Nr. 1.

Meiserygsæk (Korpsets Model) eller Vandresko. Tværsæk med 2 Lynlaase ell. Lejrkittel. Skopudsegrejer. Kompas. Fotoalbum. Svanekniv med Hylster. Et Sæt Lejrposer. Sejldugsvandfad. Siddestykke. Fingerring. Dagbog. Spisebestik.

Til Kupon Nr. 2 er der endnu større Præmier, men det er indtil videre en Hemmelighed!

Lotta Svärd og de finske „Lotter“

Hele verdens spændte opmærksomhed har nu i flere maaneder været rettet mod Finland og hvad dér sker. Med beundring læser og hører vi om finnernes tapperhed — og ikke mindst om de finske „Lotter“s.

Men hvem er „Lotterne“, og hvorfra har de faaet det i danske ører lidt sjove navn, der forer tanken hen paa rare gamle heste med blis i panden?

Lotterne som organisation gjorde sig første gang for alvor bemærket under verdenskrigen. Senere har man hørt om dem nu og da og altid i forbindelse med godgørende, samfundsnyttige opgaver. Og under finnernes frihedskamp har Lotterne aabenbaret sig som en fasttømret og glimrende organisation, rede til at tage de mange alvorlige — dødsensalvorlige — opgaver op, som landets unormale tilstande har ført med sig, — og stærke nok til at bære selv de tungeste byrder.

Et udmærket billede af Lotterne gav Estrid Ott i et par kronikker fornylig, hvor hun fortæller om en rejse med 800 børn, der skal sendes til Sverige for en tid. Det er Lotterne, der i mulm og mørke henter de mange børn fra deres hjem eller fra beskyttelsesrummene (i parentes bemærket skal det fortælles, at det ogsaa er Lotternes opgave at sørge for, at folk søger ned i beskyttelsesrummene, naar der blæses alarm. Og alle lyster, naar Lotterne giver ordrer.) Det er Lotterne, der omhyggeligt indregistrerer alle børnene, at ingen bliver væk for forældrene eller for landet. I toget er der Lotter, der tager sig af spæde børn, og andre, der er legetanter. Nogle sørger for maden, og det sker fra en spisevogn, der engang var czarens. Man faar af Estrid Otts

skildringer en klar forstaaelse af de vanskeligheder, der kommer for lotterne, naar de skal staa inde for og samle sammen paa de 800 børn, naar de nu og da maa gemme sig i en skov for bombeflyvere.

Fra billedblade ved vi desuden, at Lotterne gør tjeneste ved fronten dels i køkkenerne, dels paa lazaretterne.

I mangt og meget ligner Lotternes arbejde det arbejde, store spejdere dygtiggør sig til og véd, de en dag kan komme til at staa inde for.

Lotterne har taget deres navn — eller faaet det maaske — fra Lotta Svärd, en sagnomvunden og gennem Runebergs digte udødeliggjort soldaterkone og marketerske. Det er jo nok gaaet med Lotta, som det gaar saa mange skikkelser, der vel har levet, men som digteren besmykker og forsyner med beretninger, han ogsaa

har hørt om andre, saadan at der tilsidst kommer en hel eventyrskikkelse ud af det.

Lotta Svärd var soldaterkone, og da manden drog i krig i begyndelsen af det nittende aarhundrede, drog hun med, — og det var ingenlunde mærkværdigt dengang. Koner og kærestes drog med krigerne mere eller mindre aabenlyst dannede en hel lille hær for sig, og kvinderne havde nok at gøre med at sørge for forplejningen, der beroede paa en tilfældighed og paa, hvad den enkelte soldat kunde rane til sig paa vejen.

Om Lotta siges, at hun var smuk, da hun drog ud, men den første sommers brændende sol tog hendes første skønhed, en barsk vinter den næste, — og da Svärd faldt i krigen, var hun ikke mere ung og smuk — da græd hun sig gammel og grim!

Men Lotta Svärd blev ved hæren, for hun

elskede krigen, siger digteren Runeberg, — men den kærlighed til krigen har de moderne Lotter nu nok ikke arvet.

Hun blev ved hæren som marketenderske, og ingen kunde brygge øl som hun. Men det vigtigste var nok, at Lotta tog sig af soldaterne som en mor, hun skændte og roste, opmuntrede og dadelde, hun kendte dem alle. Intet ophidsede hende mere end en skrydende soldat, der inderst inde var feig, ham havde hun nødig besøg af i sit marketenderi, men de unge ubemærkede og fattige tog hun sig særlig af og var ligeglad, om de

kunde betale eller ikke. De fortalte hende om deres sorger og bekymringer for det derhjemme, og hun trøstede dem saa godt, hun kunde.

Og det er maaske det, der er en Lottes største opgave: at være glad og fortrøstningsfuld, at kunne lytte til de andres bekymringer og give det rette ord paa rette sted. Evner hun det, kan hun faa et eftermæle som Lotta Svärds:

„Ty en pärla var hon på krigets stråt
ock en äkta pärla också —
ock något tåltes hon skrattas åt,
men mera hädras ändå!“

M.

Ude i Naturen

Woodcraft: Naturkendskab
Naturfølelse
Naturglæde

Kender du Træerne om Vinteren?

Nu er det rigtig Tid at lægge Mærke til Træerne, for nu varer det ikke længe, før man kan se Forandring paa dem fra Uge til Uge. I „Væbneren“ har vi fundet nedenstaaende Tavle, og den kan I have megen Glæde af — gaa ud og prøv at bestemme nogle Træer nu og hold saa Øje med

dem, naar Knopperne bliver tykke og Grenene til sidst springer ud.

Tavlen læses fra venstre og bruges ganske som en Flora — man ser først, om Knopperne sidder modsat eller spredt, og saa læser man videre mod højre. — *God Jagt!*

Knopper modsat	Knopper store, klæbrige			Hestekastanie
	Knopper sortbrune, af korte, tætte Haar, Bark lysegraa			Ask
	Knopper grønne, Knopskæl gerne mørke i Spidsen			Len (Ahorn)
	Knopper store, løse, Marv stor, hvid			Hyld
Knopper sidder spredt	Knopperne dækkede af Bladanlæg. Unge Grene brunlige, med smaa, hvide Striber			Terstettræ
	Knopper med 1—2, sjældent 3 Knopskæl	Knopper kun eet Knopskæl		Pil
		Knopper stilkede, 2 Knopskæl, ofte tørre Rakler		El
		Knopper med to meget ulige store, rødlige Knopskæl		Lind
	Knopper sidder i 2 Rækker	Unge Grene haarede	Knopper runde, haarede. Paa nogle Grene større Blomsterknopper	Ælm
			Knopper runde, mindre, næsten glatte	Hassel
		Unge Grene glatte	Knopper langstrakte, spidse, lysebrune	Bøg
			Knopper kortere, tiltrykte, mørkt graabrune	Avnæg
	Knopper med flere Knopskæl	Knopper sidder ikke i 2 Rækker	Grene særlig lange, tynde, ofte hængende Rakler	Birk
			Knopper tykke, runde, tætsiddende mod Grenspidserne	Eg
			Knopper meget spidse, næsten glatte, klæbrige	Bævreasp
		Knopper haarede	Knopper store (1—2 cm), graa eller mørkfildede	Røn
			Knopper smaa (3—8 mm), hvidfildede	Poppel
		Knopper hverken klæbrige eller haarede	Grene med korte, tykke Sidegrene	Fuglekirsebær
			Barken lugter ved Gnidning	Hæg
		Grene med Torne	Torne talrige lange, Knopper meget smaa, runde	Slaaen
			Torne talrige, kortere, Knopper større, langstrakte	Tjorn
		Torne faa eller ingen, Knopper dannede		Vildæble

— engang dog trænger sig Vaaren frem

„Alverden er syg, Alverden er mat,
mig tykkes, den ganger paa Hæld!
Og jeg gad lystigt svinge min Hat
og bestige det højeste Fjæld!“

Spejdere! Da den store og uoverskuelige og helt meningsløse Krig brød ud, syntes jeg, at nu maatte det være umuligt at være Spejder, nu var alle Broer brudt, og 25 Aars Arbejde for Frenden slidt forgæves.

Men som Maanederne gaar, og Verden paa alle Maader er bleven koldere, end den har været i mange Aar, er vi mange, der har følt, at vi maatte have noget at tro paa, der hørte Fremtiden til. Vi maatte, for at give Dagene Balance, tro paa den Ungdom, der synger: „Vi giver hinanden Broderhaand og gaar mod nye Dage!“

Vi, der ikke er helt unge mere, ser med en vis Ængstelse mod de — nye Dage. Hvornaar kommer de? Og skal vi have Lov at være med til at bygge de nye Tider op? Eller er vi blevet saa gamle, trætte, triste og graa, at vi kun sidder tilbage med Skaarene af det, der var?

Der er dog een Ting, Krigen har givet os gamle: den giver os hver Dag som en ny og forunderlig Gave. Dagen i Morgen er ikke en Selvfølgelighed, og derfor ser vi paa den med samme friske Øjne, som man ser paa et Landskab, naar man kommer ud af en lang, mørk Tunnel. Vi er glade hver Morgen paany over Solen og Friheden og over, at de Mennesker lever, som vi holder af.

Men du er ung, Spejder, gnistrende ung! Og det sker derhjemme, at du synes, Stuen bliver trang, naar Snakken gaar graat om Prisstigninger, Rationering, de lukkede Varmtvandshaner og Kullene, der blev væk — og at du, som Dig-

teren faar Lyst til at aande ud, svinge din Hat og være glad, bare fordi du er ung. Og gør det, du! Dit gode ukuelige Humør er mere værd end et Kaffemærke eller et ugentligt varmt Bad!

Digteren har evig Ret, Verden er baade syg og mat og helt rivravruskende spiltosset, og vi kan hverken gøre fra eller til, du og jeg.

Men sving du gladeligt din gamle, bulede Spejderhat og bestig det største Fjæld, du kan finde, og glæd dig fra dets top over, at du er ung og fuld af Muligheder og mange Slags Dumheder, over Solskinnet og Anelsen af Foraar i Luften — og ikke mindst over de mange Kammerater du har Verden over, som paa tværs af, paa Trods af, midt igennem og over alle Krige rækker dig Broderhaand, og som du er paa Vej mod de nye Dage!

Annesofie.

*Drenge og Piger omkring os staar,
Danmarks Ungdom i Danmarks Gaard,
ude er Kulden og Frosten slem,
engang dog trænger sig Vaaren frem.*

*Derude — Kanonernes Torden og Larm.
Endnu har vor Arne en Lue varm,
endnu kan vi tænke og handle frit,
endnu er her Forskel paa dit og mit.*

*Derude gik Ungdommens Drom op i Røg,
Granater og Kugler om Drengene fløj.
Hvem tog sig af Barn, af Søster og Mor?
af Kuglerne plojes min Fædrenejord.*

*Her bryder Knopper, her grønnes Hegn,
hist knuses hver Spire af Kugleregner.
Naar Solen skinner i Danmarks By,
hist regner med Bomber det ned fra Sky.*

*Naar Klokkerne ringer med Bøn om Fred,
det høres i Danmark saa langt af Led.
— Da Skibet med Dannebrog malet paa Stavn
sank, ramt af Torpedo, i Bølgenes Favn.*

*Vaagn op Holger Danske, spænd Sværd ved Lænd,
luk Danmarks Port for fremmed Svend.
Ja, vogt du mod alle Fjender paa Jord
vort lille Land i det gamle Nord.*

Anne Margrethe Lund,
Svendborg.

Lidt snak om paaskeskikke, æg og overtro

Næppe er fastelavnsris og tønder forsvundet fra chokoladeforretningernes vinduer, før paaskeæggene er der, smaa kulørte æg med vatkyllinger og barnehovedstore chokoladeæg med alle slags fine kruseduller paa. Men hvorfra stammer paaskeæggene, hvorfor skal vi have „skidne æg“ paaskelørdag og farve de blødkogte æg til frokost om søndagen?

Det viser sig, naar man søger tilbage efter oprindelsen til de gamle paaskeskikke, at æggetraditionen har flere oprindelser, og at vi skal tilbage til den katolske tid, hvorfra saa mange af de skikke i virkeligheden stammer, som vi i til næsten uigenkendelig forvrængning knytter til forskellige højtider.

For paaskens vedkommende maa vi tilbage til de strenge fastetider, der strakte sig fra fastelavn og frem til paaskesøndag efter at have kulmineret i kravenes strengthed i den stille uge. Men paaskesøndag skulde der festes og der skulde spises — og det var i og for sig ret naturligt, at et æg med sin velsmag, sin koncentrerede substans og med spiren i sig til nyt liv kom til at symbolisere det nye og overdaadige.

Ægget hørte jo ogsaa foraaaret til og havde helt fra hedenske tider været tegn paa vaaren, og endelig kom ægget p. gr. a. det skjulte liv, det rummede indenfor sin runde skal til at symbolisere selve opstandelsen.

Endelig troede man ogsaa i middelalderen, at den manna, der faldt ned til jøderne i ørkenen, var æg, og det kan man endnu se paa enkelte meget gamle kalkmalerier.

Helt tilbage i middelalderen farvede og dekorerede man æggene pragtfuldt og gav hinanden dem som gaver i kirken paaskemorgen til tak for opstandelsens under. Ungdommen trillede med paaskeæg, „trante æg“ hed det paa dansk. Æggene — og de var ikke haardkogte — trillede ned ad en skraaning, og det gjaldt saa om at ramme, helst knuse hinandens æg. En endnu mere spøgelfuld leg, ikke mindst at se paa, var en kamp med æg i de knyttede hænder.

Særlig fremragende var det første æg lagt af

en ung høne morgenen til skærtorsdag. Med det i lommen kunde man i kirken se, hvem der var hekse, og dem var der mange af i de dage. I det hele taget var skærtorsdag en streng dag, hvor mørket brødes med lyset og heksene gjorde mange slags skarnsstreger paa vej til Bloksbjerg. Man maatte tage sig i vare og lægge jern over kors under sengen, under hønsene, paa marken og i køkkenet og laase dyrene omhyggeligt inde, at ikke heksene skulde bruge dem til deres forskrækelige natteridt. Det paabydes saagar ved lov af Christian d. 2., at øvrigheden (skærtorsdag) skal holde særligt øje med alle, der kan mistænkes for trolddom.

Det er ogsaa en ældgammel skik at spise kaal skærtorsdag. Naar det er helt rigtigt, skal 9 slags kaal koges sammen og værner da mod al slags sygdom. I betragtning af den rigdom paa vitaminer, senere tider har aabenbaret netop i kaal, er dette gamle husraad nok slet ikke saa „overtroisk“ endda.

Af ren og gennemskuelig kristelig oprindelse er de smaa paaskelam, som vi nu ogsaa bedst kender fra chokoladevinduene, hvide og krøllede paa stilkede ben og med et flag over skulderen. De stammer fra en anden paaskemorgenskik, hvor man gav hinanden et lille Guds lam „agnus dei“ af voks, sølv eller guld, som man nu var rig eller fattig til. Dette Lam skulde beskytte mod alt ondt. Denne tanke udartede senere til, at alle som en slags amulet skulde have en lille mønt om hal-

sen med et lam. Lidt efter lidt blev det knapt saa nødvendigt med lammet, men en lykkeskilling var det bedst at have om halsen, bare en almindelig gennemhullet mønt!

Saadan har alle vore smaa vaner en historie og en forklaring, og de gamle tider rykker os ligesom nærmere, naar vi tænker over dem.

AH

Patrulje

*

Hjørnet

*

Nogle patruljemødeidéer og -lege

Prøv som Variation til Kimsleg at lægge alle Tingene i een lang Række og lad Spejderne se paa dem ca. $\frac{1}{2}$ Minut og byt saa om paa Rækkefølgen af Tingene, mens de lukker Øjnene. Hvem husker, hvad der blev flyttet?

Lad Spejderne tegne Verdensflaget efter Hukommelsen og forklare, hvad de forskellige Ting i Flaget betyder.

„Tag jeres venstre Sko af og pak den ind parat til Forsendelse“ (hav Papir og Sejlgarn parat). Tal saa sammen om, hvordan den kan sendes, og hvad den koster, men Knobene og Indpakkingsmaaden er det vigtige.

Hver Spejder i Patruljen faar en Pose, og den skal fyldes med forskellige Smaating (Sangbog, Blyant, Kniv, Tændstikæske), indtil den vejer 1 kg. Hvem kommer den rigtige Vægt nærmest?

Lav et Bæger af et Stykke Papir — pludselig Situation, som kan faa praktisk Anvendelse paa en Tur.

Morse.

Spejderne er i 2 Rækker bag hinanden, og kun den Række, der signalerer, staar op. Er der 5 i hver Række, giver Føreren dem et Ord paa 5 Bogstaver. Signaleringen

foregaar ved at strække begge Arme udad ved — og højre Arm ved .

Første Række rejser sig, faar et Ord og tager hver sit Bogstav, een efter een. Naar der signaleres forkert, siger den anden Række „galt“. Hver Række faar et nyt Ord. Hvert Bogstav, der er signaleret rigtigt, giver et Point. Den Række, der har flest Point, har vundet.

Hvad er det?

Spejderne er delt i 2 Grupper. Føreren har i Forvejen skrevet 10—12 Ting ned, som Spejderne skal tegne. Hver af Spejderne har Papir og Blyant. Een fra hver Gruppe kommer hen til Føreren og faar at vide, at de skal tegne f. Eks. en Flyvemaskine, uden at Grupperne hører dette.

Spejderne løber tilbage og tegner Flyvemaskinen for de andre i Gruppen, som saa skal gætte, hvad Tegningen forestiller. Spejderne maa kun besvare Spørgsmaalene med „Ja“ eller „Nej“, men maa gerne tegne Flyvemaskinen flere Gange. Saa snart en har gættet rigtigt, løber en anden af Gruppen hen til Føreren og faar Besked om den næste Ting, der skal tegnes. Saadan fortsætter Grupperne, til alle Tingene er tegnet og gættet, og den, der først er naaet igennem, har vundet.

Flag.

Til denne Leg bruges Farveblyanter og aflange Papirstykker i Form af et Flag (ikke for smaa). Føreren kan enten have lavet Flagene selv, eller lade hver af Spejderne lave sine, lige inden Legen begynder. Til at begynde med kan man nøjes med 4—5 Flag, og efterhaanden tages flere med.

Eks.: Spejderne faar hver 5 Stykker Papir og Farver og faar Besked om at tegne og farve de nordiske Flag hurtigt (Dimensionerne tages ikke saa nøje her, blot det er rigtigt farvet). Flagene placeres i en Bunke et Par Meter foran hver Spejder. Derefter siger Føreren, hvilket Flag, hun ønsker at se, og Spejderen løber hen til Bunken, finder Flaget og løber op til Føreren med det. Den, der kommer først, faar 1 Points. Den, der tilsidst har flest Points, har vundet.

Vejuiser.

Spejderne inddeles i to Grupper. Den ene Gruppe er

„Vejvisere“, den anden er „Udlændinge“. Hver af Grupperne skriver 30 Sedler (eller et lignende Antal), der puttes i 2 Hatter (hver Gruppens Sedler for sig). „Vejviserne“ skriver 30 forskellige Steder i Byen eller Opland, hvorfra de vil starte. „Udlændingene“ skriver 30 forskellige Steder, de ønsker at komme til.

Spejderne sætter sig i to Rækker med Ansigtet mod hinanden. Den første „Udlænding“ tager en Seddel fra deres Hat og læser højt, hvad der staar. Den første „Vejviser“ tager en Seddel fra deres Hat og læser Udgangspunktet højt. Derefter forklarer hun Vejen fra Udgangspunktet til Stedet, „Udlændingen“ ønsker at komme til (Brug af Sporvogn og Tog tilladt). Naar Rækkerne er igennem, byttes Hattene om og derved Rollerne. Hver Vejviser, der forklarer Vejen rigtigt, faar 1 Point, som Rækken tæller sammen. Den Række, der har flest, har vundet.

Ægkogning.

Spejderne sidder alle ned og maa forestille sig, at de hver har et lille Gasblus og en lille Kasserolle med kogende Vand, hvor de skal koge et Æg. Føreren opgiver, hvorlænge hun ønsker at faa det kogt, f. Eks. 3 Minutter. Efterhaanden, som Spejderne mener Minutterne er gaaet, rejser de sig stille op og bliver staaende, til alle er færdige. Opgiv alle Spejders Tid. Den nærmest rigtige har vundet.

BLAAMEJSEFØRER

Kære Blaamejseførere!

Jeg skrev engang til Fromse og bad hende om at finde en amerikansk Spejder, som jeg kunde korrespondere med.

Nogle Dage efter fik jeg Svar fra Fromse, hvori hun spurgte, om jeg ikke kunde tænke mig ogsaa at skrive med en engelsk Blaamejsefører. Det kunde jeg, Fromse havde sendt hendes første Brev med.

Det var morsomt at læse det Brev højt for mine Blaamejser, de blev saa ivrige, at de helst vilde svare lige med det samme, „og tænk“ sagde een, „naar det saa bliver Thinking-day, saa holder de Tropsmøde ligesom vi.“

Vi skrev saa, og fortalte de engelske Blaamejser, at vi havde en Hytte lige ved Skoven, og i Skoven legede vi og gik lange Ture.

De svarede tilbage, at de var meget misundelige paa os. De hørte til Kirken og holdt Møde i et Værelse i Søndagsskolen Onsdag Aften.

De engelske Blaamejser er delt i Flokke (Packs, det er taget fra a Pack of Wolfcub's), som saa deles i Patruljer, „Sixes“, (fordi der er seks), hver „Sixes“ har saa sit Navn, f. Eks. Gnomes, Elves og Pixces.

Jeg vil anbefale jer meget at prøve at komme i Forbindelse med en udenlandsk Blaamejsefører eller Spejder, for saadan, som Forholdene er nu, synes jeg, at Spejderne Verden over skulde se at

Engelske Blaamejser,
t. v. i Sommeruniform,
t. h. i Vinteruniform

komme hinanden nærmere.

En amerikansk Pigespejder er kommet til Nordsjælland, og hun havde en stor Pakke med fra de amerikanske Blaamejser, som hun skulde aflevere til en Tropsfører. Hun har saa afleveret den til min, og den viste sig at indeholde smaa Pakker med Julegaver til Blaamejserne. Uden paa Pakkerne staar der en Hilsen til den Blaamejse, som faar den, og Afsenderens Navn og Adresse.

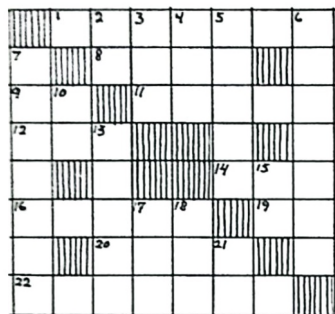
Det er saa Meningen, hun skal svare og takke, og saa er der straks en Korrespondance i Gang mellem de to Blaamejser, maaske som smaa ved deres Forældres Hjælp. Men naar de bliver store, vil de sikkert have megen Fornøjelse af at tænke tilbage paa den lille Julegave, som nu har holdt dem sammen i saa mange Aar.

Julegaverne bestaar af Husflidsting, de amerikanske Blaamejser selv har lavet, f. Eks. smaa Læderblomster, smaa Notisbøger, Skindting osv. Dette er ogsaa en Idé, som jeg synes vilde være morsom for nogle af jer andre at prøve.

En Blaamejsefører.

DEN LETTE SIDE

Indsendt af Bille og Nete, 2. Kbh.

Lødet:

2. Fabrikants Initialer
3. Familiemedlem
4. Over Vand
5. Lever ikke mere
6. Til Biler
7. Rask Dreng eller Pige
10. Ens Bogstaver
13. Nedbøren
15. Røg
17. Nag
18. Gudrun Else Enevoldsen
21. Forkortelse

Vandret:

1. Tysk By.
8. Møbel.
9. Flod.
11. Kludder.
12. Morgenrødens Gudinde.
14. Hund (engelsk).
16. Barn.
19. Skue.
20. Besidder.
22. Kanterne.

★

Tiden er lige lang for alle — men ikke lige nyttig.

Der er ingen kunst i, at man ingen dumheder begaar, naar man overhovedet intet begaar.

Folk, der „aldrig har tid“, udretter mindst.

★

Kan du gætte?

Hvornaar har Dagene det værst?

Maar de længes.

Hvorfor er det farligt, at gaa ude om foraalet?

Solen titter, træerne flyder og lærken flaar.

Hvorfor sætter man stakit om haverne?

Sor at træerne ikke skal gaa ud.

Mit hele var en drot i Nord,
tager du et bogstav bort,
jeg er en ringe ting paa jord.

Dorm ÷ s = varm.

Mit første af din person er en del,
mit andet smager saa sødt og behageligt,
men hvis man giver dig tingen hel,
da er for dit første det ret beklageligt.

Indsendt af „Plums“, Tønder trop.

Overgigen

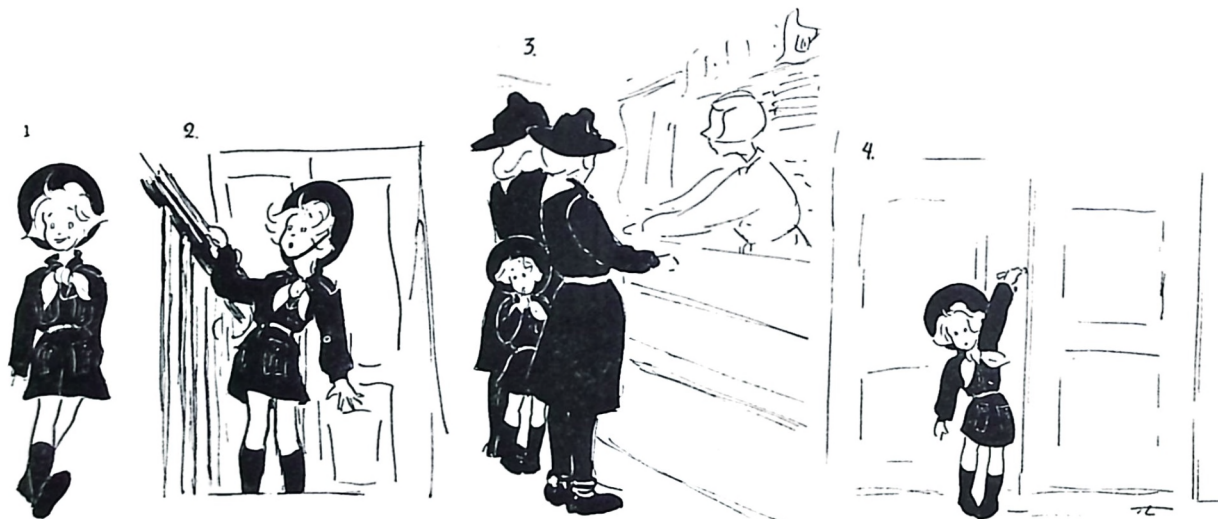
Der er ikke indsendt et eneste forslag til oversættelser af de mange engelske spejderudtryk vi har. Mon det tyder paa almindelig tilfredshed med de eksisterende?

★

Alt vedrørende DEN LETTE SIDE sendes til J. Jensenius, Raadhustræde 1, København.

★

TINKA GENNEM TYKT OG TYNDT

Tinka skal ind og se Spejderhuset — hendes eget Spejderhus. Hun har læst saa meget i bladet om det. Hun er saa spændt — hun har ren sløjtesnor paa.

Ih, hvor er det stort det Spejderhus! — Det ligner slet ikke „sparehuset“. — Tinka føler sig saa lille i det store hus. Naa, Tinka skal ind paa Depotet og handle.

Der er mange mennesker. Tinka venter. — De køber saa meget, og der kommer saa mange. — Tinka maa vente og vente — der er slet ingen, der ser Tinka.

Tinka blev til sidst ked af at vente. Tinka blev saa trist — hun vil hellere komme igen en anden dag og se huset. — Det var nu en fin trappe.

Fra min Scrapbog

Jeg sidder og kigger i en Masse Avisudklip, som er kommet de sidste Maaneder. Det glæder mig at se Troppene og Spejdernes Aktivitet. — Her følger nogle Udpluk. Et Greb i Bunken.

Aalborg Stiftstidende om 22. Februar:

- blaa og grønne i skøn Forening. „Jo mere vi er sammen, des glædere vi bli'r“. Vi ruller Faner og Standere ud. Molly begynder og kommer med en Appel — „Vær beredt“ —, vi synger „Spejdersøstre i alle Lande“, og paa Linierne „Bannerets Mærke det skal os minde“ sker der noget, et Verdens-Flag bliver for første Gang rullet ud, Vips fortæller fra Ungarn; vi ser „Høflighed i alle Lande“, Molly beretter om Finland, vi lærer Mester Jakob paa Finsk, smaa Blaa-mejser viser os lidt Foraar — herligt og henrivende — vi hører Tankedagshilsener fra Verdensspejderchefen, og fra Verdensbestyrelsesmedlem Frk. Parm, Norge, Svenstrupspejderne viser „Klods Hans“ — sode, lille Prinsesse, pragtfulde Klods Hans; vi synger, vi putter vor „Verdensskilling“ i „Skorstenen paa Hytten“, vi synger igen, vi ser „Spejderloven“, der bliver sluttet med „at bøje Knæene“, vi synger „Kædesangen“, ruller Faner og Standere sammen. Tapto og saa Godnat og Tak for i Aften. „grøn“.

Fra Viborg

fortælles, at Troppen afholder Fest til Fordel for Finlandsindsamlingen og slutter det rosende Referat:

Det sidste Optrin paa Scenen, hvor saa mange Spejdere, som der kunde være, stod opstillet omkring et „Lejrbaal“ og sang en Baalsang, virkede meget smukt. En hvidklædt Pige med en Fane traadte ind mellem dem, og en Hyldest til Flaget blev fremført i Tale og Sang.

F. D. F.s Orkester spillede ind imellem, mest finsk Musik. Bagefter var der Tombola (Husflidsarbejder lavet af Spejderne), Lodtrækning, Amerikansk Auktion og meget andet fornøjeligt — og — det hele gav 1600 Kr. til Finnerne.

Næste Dag. Fra Fire af Byens Hjørner hørte man Trommer og Hornmusik, og ind paa Hjultorvet marcherede lidt efter Drengespejderne, F. D. F'er, D.U. Ier og Pigespejderne med danske og finske Faner i Spidsen. Solen skinnede, F. D. F.s Orkester spillede, Fanerne blev rullet sammen, og lidt efter startede hvert Korps bevæbnet med Raslebøsser og en Flyttebil til hver sin Del af Byen. — Og saa blev der samlet ind. Hvert eneste Hus i Byen blev besøgt, og hvor man ikke havde Tøj, gav man Penge.

Hen paa Eftermiddagen begyndte det at fylde

Fra Hjultorvet i Viborg

godt i Vognene, og de kørte op foran Raadhuset, hvor de læssede deres Last af, og Raslebøsserne blev afleveret.

Resultat: 2500 kg Tøj og 1640 Kr.!

Et Arbejde, der bar Lønner i sig selv!

★

Midt i alle disse Avisudklip, finder jeg en god Idé; det er Slagelse Trop, der har opdaget, at Aviserne i Byen er interesseret i Pigespejderbladet, og hver Maaned bringer de et Spejderblad op paa Bladenes Kontorer, og saa kan man Dagen efter læse et Referat af Indholdet i Aviserne. Har I prøvet det i jeres By?

★

Træningen til Beredskabsmærket har været omtalt i næsten alle Aviser.

Hjørring Amtstidende

fortæller den 8., at Pigespejderne kalder til Fest den 10. med det Formaal, at skaffe Penge til et Hjørring-Værelse i „Pigespejderhuset“. Den 11. læser jeg:

Festen havde samlet god Tilslutning. Formanden for Tropraadet, Forretningsfører Gindrup, bemærkede i sin Velkomsttale om Eftermiddagen, at det maaske kunde siges mærkeligt, at man holdt Basar i en kritisk Tid som denne; men Spejderarbejdet maa ikke gaa i Staa, og et Hjørring-Værelse i det nye Pigespejderhus vil være til uvurderlig Nytte.

At Festen gav 500 Kr. Overskud viser, hvor dygtigt Troppen har arbejdet.

Der er Referat af en udmærket Spejderfest i *Fredericia* med 1660 Kr.s Overskud til Finland — ja, jeg kunde fortsætte, hvis der var mere Plads i Bladet, men vil slutte med følgende, som jeg finder midt i en Artikel om det nordiske Lederstævne i Stockholm:

Der er saa mange Mennesker, der er ophidsede og gerne vil gøre en Tjeneste. De ved ikke rigtig hvad, men bare gøre noget, og det udarter saaledes, at de foragter alt det daglige. Men det kan dog ikke nytte at skyde det til Side. Vi maa tværtimod ruste os, leve Livet videre saaledes, at vi har noget at give hinanden, naar Freden kommer.

Giv en hjælpende Haand

Spejderne bliver altid opfordret til at sælge Mærker — og det er en Maade, hvorpaa vi alle kan gøre en good-turn.

„Pigespejderne“ vil bringe en kort Oplysning om Formaalet med de forskellige Mærkers Salg, og vi begynder med **Dybbølmærket**

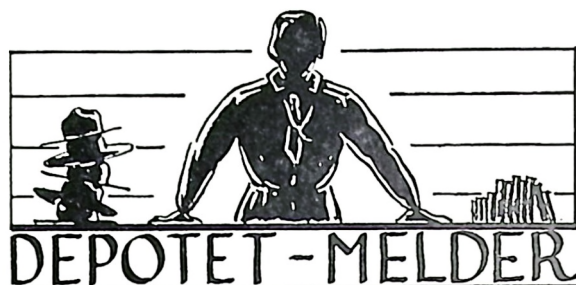
Paa Dybbøldagen den 18. April, Aarsdagen for Stormen paa Dybbøl 1864, sælger vi „Sønderjyske Mærker“ eller „Dybbølmærker“. Det er et lille Mærke til 10 Øre, og det er Grænseforeningen, der leder Salget. Mærket er af Karton og bærer i rødt og hvidt et Billede af den berømte Dybbøl Mølle. De Penge, der kommer ind ved Salget, gaar til Skoler, Biblioteker, Forsamlingshuse, Børnebespisning o. l. i Grænseegnene, og det er af stor Betydning for Arbejdet, at Salget gaar godt.

Dybbølmærket blev første Gang solgt i Genforenings-aaret 1920, endnu inden Genforeningen havde fundet Sted. Begejstringen var umaadelig overalt, saa stor, at vi i en lille By med 10,000 Indbyggere solgte 14,000 Mærker. Saa let gaar det ikke nu, men vi maa den ene Dag gøre, hvad vi kan, for at give en Haandsrækning til de Mennesker, der saa ihærdigt arbejder for den sønderjyske Sag.

Dybbølmærket findes ogsaa i Emalje og gives som saadant til „Dagen“s dygtigste Medhjælpere. Digteren Axel Juel har til Dybbøldagens Medhjælpere skrevet dette lille Vers, der maaske kan vække en og anden mindre ihærdig Spejder op til Daad.

For vore Maal saa mange Hjerter banker,
men færre lader Handling følge Tanker.
Held den, der ikke tænkte blot i Mag,
men som lod Arbejd tale Hjertets Sag.

—h.

Instruktionsbogen til Beredskabsmærket faas nu paa Depotet. *Prisen for Instruktionsbogen er 50 Øre.* — Saml jeres Bestillinger paa Bogen og lad een i Troppen sende Bestillingen, saa sparer I Porto.

Beredskabsmærket ligger ogsaa færdigt nu — for Instruktører, der har erhvervet Certifikatet fra Dansk Luftværnsforening, bæres Beredskabsmærket paa et Underlag af grønt Filt. Mærket udleveres — som Korpsets andre Mærker — kun mod Rekvisition. *Prisen er 35 Øre.*

Regnfrakker fører vi nu paa Depotet. Det er en let Oilskindsfrakke med opslaaet Krave med Læderrem — Knaphuller af Læder. Vi fører dem i blaat, men de kan paa Bestilling faas i sort, grønt, oliven og gult. Prisen ligger efter Størrelse fra Kr. 16,50—23,50.

Læg Mærke til Annoncerne denne Gang, de giver jer Idéer til Gaver!

★

Guldænke fundet efter en „Pilleaften“ for Jul paa Depotet. — Faas ved Henvendelse paa Depotet.

Bøger

Idébog for Pøge- og Pilleførereren af Harald Østberg.
(Udgivet af Frivilligt Drenges Forbund.)

En storartet Haandbog med et Væld af Idéer til indendørs Møder — til stillesiddende Beskæftigelse, til Ture og Lege.

Følgende Smaating bemærkede jeg, da jeg kigede Bogen igennem:

Ved et Møde med nye Medlemmer, som endnu ingen Sange kan udenad, og som heller ikke har Sangbøger, kan man klare sig ved at skrive Teksten til forskellige Sange paa Glasplader med Tusch og saa sætte dem i Lysbilled-apparatet (hvis man altsaa kan laane sig til et saadant).

En morsom Øvelse i Exercits: Prøv at lade en stor Flok Bærepinde exercere i vaadt Sand.

Selv en saa tør og kedelig Bog som Telefonbogen kan give Adspredelse. Hver faar en Bog, og det gælder saa om, hvem der i Løbet af nogle Minutter finder flest Navne, der hører hjemme f. Eks. i Botanikken: Ege — Busk — Birnbaum — eller f. Eks. i Geologien: Kær — Bakke — Dal — Sten.

Jo, den Idébog er værd at have, og den faas paa Depotet.

Instruksjonsbok for meiseførere. Utgitt av Norges

K. F. U. K. Spejdere.

De norske K. F. U. K. Spejdere har udgivet en ny Instruktionsbog for Blaamejsførere. Selv om Arbejdet i Norge er lidt anderledes end her, er der mange Ting at lære, og jeg anbefaler Bogen varmt til alle Blaamejsførere. Den kan blive en stor Hjælp i Arbejdet. Depotet har Bogen, den koster 2 Kr.

Anna Kamp: „Sanna og hendes Mor“. (H. Hagerups Forlag). — Paa Bogens første Sider er der lutter Glæde og Munterhed i Sannas Hjem, men saa indtræffer der noget, der helt forandrer Familiens Liv. — Sannas Mor rejser til København, og efter nogen Tids Forløb flygter Sanna derover. Man følger Sanna og hendes Mor gennem Sorger og Glæder, indtil Familien igen samles.

Forfatterinden har forstaaet at fortælle naturligt og friskt, saa man kunde tænke sig Personerne taget lige fra det virkelige Liv; men selve Emnet er noget almindeligt.

B. E.

Paa

Børnehjemmet »Vallø Strand«

ved Køge, kan d. 1. April 1940 antages en Elev til Smaabørnsafdelingen.

Samtidig bliver Plads Ledig for en Elev til Vævning, der kan læres mod husligt Arbejde om Formiddagen.

Henvend. til: Forstanderinden, Tlf. Køge 3076

Rose Thyregod: Tobias og Flabbi. (H. Hagerups Forlag). — I Bogen følger man Lægens Datter Marie-Louise og hendes to Venner, Aben Tobias og Hunden Flabbi, gennem mange, friske Oplevelser. Alle Personer, den syge Mor, den lidt strenge Bedstemor, den travle Far o. s. v., alle taler de deres gode og kærlige Sprog. Man kan lære meget af Rose Thyregods Bog; men til Tider træffer man dog i Bogen paa Ord og Tanker, som ikke er helt naturlige; man vilde ikke tænke sig det saaledes i Virkeligheden. Bogen er meget fornøjelig og kan absolut anbefales.

B. E.

★

★

★

Det danske Pigespejderkorps Adresser

KORPSRAADETS FORMAND

Hr. Overlæge P. Guildal, Vesterled 29, Kbhvn. Ø.

BESTYRELSENS FORMAND

Fru Suzanne Lassen, Bækkeskov pr. Tappernøje.

SPEJDERCHEF

Fru Hanna Holmblad Lund, Læssøegade 198, Odense. Telf. 7104.

SOUSCHEF

Frk. Märta Stjernswärd, Lundsgade 6, Kbhvn. Ø.

INTERNATIONAL COMMISSIONER:

Komtesse Naka Haugwitz, Villa Rocca, Korinth, Fyn.

KORPSKONTORET

Læssøegade 198, Odense. Telf. 7104.

KORPSETS KONTOR I KØBENHAVN

Lundsgade 6, Kbhvn. Ø, Telf. Øbro 8383.
Postgiro 38427.

PIGESPEJDERDEPOTET

Lundsgade 6, Kbhvn. Ø, Telf. Øbro 8383.
Postgiro 40673.

„PIGESPEJDERNE“

Redaktør Fru Hanna Holmblad Lund, Læssøegade 198, Odense. Telf. 7104.

BLADETS ADMINISTRATION

Fru Anne Marie Larsen, Sdr. Boulevard 38 F, Odense. Postgiro 36302.

„FØRERBLADET“

Redaktør Frk. Karen Hartvig, Hansensvej 18, Hillerød. Postgiro 33633.

POSTBOX

Fru From Petersen, Stationen, Nykøbing F.

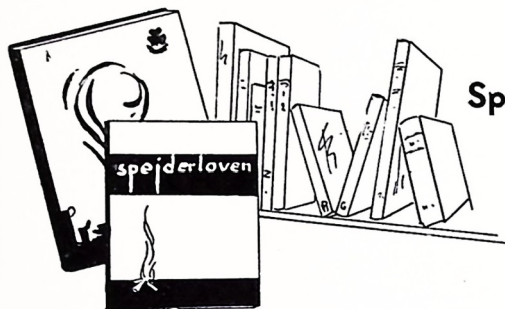

Gode Ideer til Gaver

Bronce- og Sølvting

Der findes mange smukke Ting med Klover i Bægre, Skaale, Tændstiketuier og Lysestager. Der er en Mængde Priser. Vi nævner:

Tændstiketuier	1,50, 2,50
Skaale og Bægre.....	4,50, 5,50, 6,50, 7,50
Lysestager	6,25
Plaquetten	6,50
Brevaabner og Papirkniv i Sølv	5,00, 6,50
Civilemblem i Sølv	1,50
do. - - til Førere	1,65
Fingerringe i Sølv	1,75

Spejderbøger

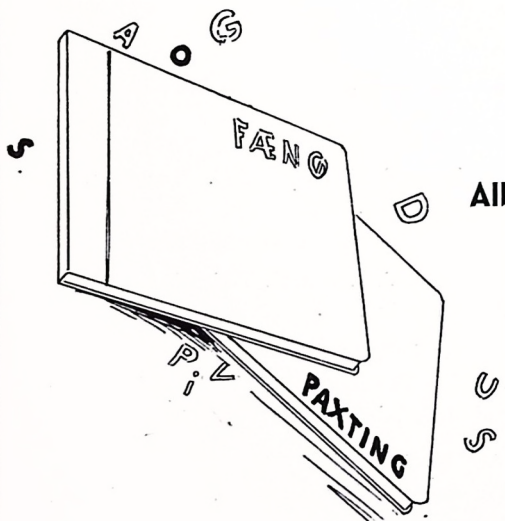
Har du Korpsets egen Haandbog, saa udvid din Spejderkundskaab med de andre Korps' Haandbøger, og du vil finde en Mængde gode Idéer.

Haandbog D. D. P.	3,75
do. K. F. U. K.	3,50
do. svensk	3,50
do. engelsk	3,00
Spejderliv K. F. U. M.	2,75

Af anden Spejderlekture:

Instruktionsbog for Meiseførere (K. F. U. K., Norge)	2,00
Blåvingernes Bok (svensk)	1,25
Hvad skal vi lege?	2,00
Spejderloven	0,85, 1,50
Paa Ridderfærd	3,50

Stort Udvalg i engelske Lege- og Instruktionsbøger.

Album og Mapper

Er det ikke en dejlig Ting at have sine Billeder, Udklip og Blade ordnet i Album og Mapper? Saa ved man altid, hvor de forskellige Ting er at finde. — Vi har et stort Udvalg:

Fotoalbum	0,75, 1,00, 1,25, 2,75
do. i Lærred	3,25, 4,50
do. i Shirting	3,50, 5,00
Opklæbningsbøger	1,75, 2,75, 4,00
Samlemappe til „Pigespejderne“	2,00
do. til Lejrbaalsunderholdning	2,25
Bogstaver til Paaklistring	pr. Bogstav 0,10
Festtelegrammer med Klover	0,50, 1,00

Det danske Pigespejderkorps Depot

Lundsgade 6 * København Ø * Telefon ØB. 8383 * Postgiro 40673

REDAKTION: FRU HANNA HOLMBLAD LUND, Læssøegade 198, Odense. (Hertil sendes alt angaaende Bladets Indhold.)
ADMINISTRATION: Bladkontingent sendes til: »PIGESPEJDERNE«, Fru Anne Marie Larsen, S. Boulev. 38F, Odense. Postgiro 363 02
EKSPEDITION OG TRYK: FYENS STIFTSBOKTRYKKERI, Odense. Afleveret til Postvæsenet den 18. Marts 1940.